

[Birte Weiss.]

det skal ikke have støtte. Det er det, vi vender os imod, det er det, vi opfatter, som om man åbner døren for censuren.

Jeg må også konstatere, at det konservative forslag er fuldstændig befriet for konkret hensyntagen til, hvordan filmstøtte uddeles i praksis. Er man ikke klar over, at det er noget, der ofte uddeles på basis af et manuskript eller på basis af en synopsis? Her siger man: nå ja, men det må ministeren da være i stand til at tage stilling til, der er meget vanskeligere sager. Men man skal ikke forlange, at en minister, en folketingsgruppe eller en regering er kunstkyndig. Jeg står med en oversigt over folketingets medlemmer, hvorfra vi kan tage nogle alfabetisk: Albertsen, Alfred Andersen, Anders Andersen, Erik Andersen, Kaj V. Andersen osv. osv. Mener fru Grethe Fenger Møller – for det er nemlig konsekvensen af hendes tankegang – at disse mennesker er i stand til at bedømme en filmsynopsis og tage stilling til, om det vil kunne blive et kunstnerisk forsvarligt resultat, der kommer ud af det?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun understrege, at man efter fru Grethe Fenger Møllers opfattelse ikke må lave eksperimenter, der ikke har bred accept i befolkningen. Det vil sige, at man forsøger at hindre fremskridtet, det må kun være ganske småt, så ingen bliver foruroliget. Vi fik ingen definition af, hvad statens interesser var i modsætning til befolkningens. Skal der være mening med det, der er skrevet i fremsættelsestalen, er det kun modsætningen til befolkningen, der kan komme på tale dér.

Formanden:

Fru Grethe Fenger Møller har ordet for en kort bemærkning, og det er den sidste korte bemærkning.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. H. C. Hansen, som stadig væk mener, at vores forslag er udtryk for censur, at det mener vi altså ikke, men det kan vi ikke forhindre fremskridtspartiet i at mene. Vi mener ikke, at det kan være censur, at man siger nej til en indstilling.

Til fru Birte Weiss, som spørger om, hvor-

vidt folketinget – hr. Andersen og hr. Albertsen og andre – kan bedømme et manuskript eller en synopsis osv., vil jeg sige, at de nok må have et bredere grundlag end dette, men hvorfor skulle de ikke være i stand til at bedømme det? Politikerne er i hvert fald i stand til at bedømme bevillingerne, og det er det, der er vores arbejde som politikere. Vi er i stand til at bedømme, hvilken finanslov vi skal have, vi er i stand til at bedømme, hvad vi skal yde støtte til. Det er politikernes opgave og ansvar at være vælgernes forlængede arm og også at tage hensyn til befolkningens og vælgernes ønsker i denne sag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Blot den bemærkning til sidst, at det er noget uhyggeligt, vi har oplevet i dag i dette ting. Jeg tror, det er første gang i min tid herinde, at nogen har stået op og klart sagt, at de var tilhængere af censur. Det må give en uhyggelig fornemmelse, også hos de konservative, at deres tanke med forslaget kan udvikle sig til, at man ud fra, hvad der er politisk hensigtsmæssigt, gennemfører kontrolforanstaltninger, der kan lede til censur. Det er en leg med ilden. Jeg er glad for at konstatere, at der er et klart flertal i denne sal for ikke at deltage i denne leg med ilden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Forhøjelse af den skattefri bundgrænse for 1977) [af Glistrup m. fl.]

(Lovforslag nr. L 117. Fremsat 22/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.